

תוספת מס' 1.

לעתון הרשמי, גליון מיוחד 623 מיום 15 באוגוסט, 1936.

פקודת הפנסיות לבתי הדין השרעיים, (תקון).

מס' 59 לש' 1936.

פקודה הבאה לתקן את פקודת הפנסיות לבתי הדין השרעיים, 1934.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודה הפנסיות לבתי הדין השרעיים (תקון), 1936, השם הקצר.
ופקודת הפנסיות לבתי הדין השרעיים, 1934 (שתקרא להלן הפקודה העיקרית) מס' 15 לש' 1934.
ופקודה זו תקראנה יחדיו פקודות הפנסיות לבתי הדין השרעיים 1934-1936.

2. סעיף 7 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י ביטול סעיף קטן (1) הימנו.
תקון סעיף 7 מהפקודה העיקרית.

א. ג. זוקאפ
נציב עליון.

15 באוגוסט, 1936.

פקודת העברות התכופות (פרוצידורה) (תקון).

מס' 60 לש' 1936.

פקודה הנכאה לתקן את פקודת העברות התכופות (פרוצידורה), 1935.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י), מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

השם הקצר. פקודה זו תקרא פקודת העברות התכופות (פרוצידורה) (תקון), 1936, ופקודת
מס' 24 לש' 1935. העברות התכופות (פרוצידורה) 1935, (שתקרא להלן הפקודה העיקרית) ופקודה
זו תקראנה יחדיו פקודות העברות התכופות (פרוצידורה), 1935-1936.

הקו סעיף 2 מן הפקודה העיקרית. 2. סעיף 2 מהפקודה העיקרית יתוקן ע"י מחיקת התנאי לסעיף 2 והחלפתו
בהנאי דלקמן:—

בתנאי שמותר לו לבית המשפט הנ"ל, משקבל תוכחה המניחה את
דעתו כי ההזמנה נמסרה כאמור בסעיף זה, וכן כי הנאשם ראה כפחות מכן
ארבע עשרה שנה או כאדם שאינו שפוי בדעתו, לגשת ולברר את האשמה
במעמדו של צד אחד בלבד, ולהרוץ פסק מלא וממשי מכל הבחינות, ממש
כאילו ציית אותו צד להזמנה לדין והופיע בעצמו בפני בית המשפט.

א. ג. וקאפ
נציב עליון.

15 באוגוסט, 1936.

פקודת השבועות

מס' 61 לש' 1936.

פקודה המסדירה את ענין השבעת השבועות, קבלת הן צדק, הצהרות בשבועה, והצהרות.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

השם הקצר. 1. פקודה זו תקרא פקודת השבועות, 1936.

פירוש. 2. בפקודה זו יהיו למונחים דלקמן הפירושים שבצדם:—

„הצהרה“ פירושה הצהרה שנתן וחתם אדם מרצונו הטוב, פרט לשבועה,
להצהרה בשבועה ולהן צדק.

„רושם“ פירושו הרושם הראשי או העוזר לרושם הראשי של בית המשפט
העליון, או הרושם או סגן הרושם או העוזר לרושם של בית משפט מחוזי.

3. כל מקום שיש צורך באחד הדברים דלקמן לאינו מטרה שלא נקבעה לה הוראה בכל פקודה אחרת או חוק אחר: —

(א) כשדרושים איזו שבועה, הן צדק, הצהרה בשבועה, או הצהרה לצורך כל בית משפט או ענין בפלשתינה (א"י), או

(ב) כשדרושים כל שבועה, הן צדק, או הצהרה לצורך כל בית משפט או לרישומו של כל מסמך מחוץ לפלשתינה (א"י), או

(ג) כשיש צורך להשביע כל אדם בשבועה או לקבל ממנו הן צדק, הצהרה בשבועה או הצהרה, או

(ד) כשאיוזא אדם רוצה למסור הודעה, אם בשבועה ואם בצורה אחרת, או

(ה) כשאיוזא אדם רוצה לקיים בחתימה מסמך אשר לכתיבתו וחתימתו דרושים שבועה, הן צדק, הצהרה בשבועה או הצהרה, הרי מותר לו לרושם או לשופט שלום להשביע אותה שבועה או לקבל אותו הן צדק, הצהרה בשבועה או הצהרה, וכן מותר להם לקיים בחתימה אותו מסמך.

הסמכות להתקין תקנות.

4. רשאי זקן השופטים באישורו של הנציב העליון להתקין תקנות שיש לקיימן, עד כמה שהמסכות תרשינה, ביחס לכל שבועה או הן צדק שנתקבלו, או לכל הצהרה או הצהרה בשבועה שניתנה, או לכל מסמך שקויים בחתימה עפ"י הוראות הסעיף הקודם של פקודה זו.

בתנאי שעד שלא תשוינה או תבוטלנה תקנות כאלו, יהא תוקף לתקנות הכלולות בפקודה זו.

תוספת.

תקנות.

הגדרות.

1. בתקנות אלה יהיו למונחים דלקמן הפירושים שבצדם: —

(א) המונח „אדם המשביע שבועה“ יכלול את הרושם או שופט השלום המשביע את השבועה, או המקבל את ההן צדק, ההצהרה בשבועה או ההצהרה;

(ב) המונח „פרשת השבועה“ פירושה הערה בסופה של הצהרה בשבועה או של הצהרה, המוסרת את שמותיהם של הצדדים הנשבעים, ושל הפקיד שבמעמדו הם נשבעים, וכן את התאריך ושאר פרטים נחוצים אחרים כגון שההצהרה בשבועה או ההצהרה של סומא או של מי שאינו יודע קרוא וכתוב הוקראה לאותו אדם במעמדו של הפקיד ההוא.

2. כל מסמך הטעון שבועה צריך לציין בו את שמו המלא, מלאכתו, או מקצועו וכתובתו של האדם המוסר אותו.
3. מסמך הטעון שבועה יכול להיות ערוך בגוף מדבר בעדו או בגוף נסתר, ומותר לחלקו לפסקאות נוחות המסומנות במספרים בזה אחר זה.
4. כל כתיבה בין השיטין, שנוי, מחיקה או טשטוש, שיעשו במסמך בטרם ניתנה שבועה עליו, טעונים קיום מאת המשביע, והלה צריך לחתום את שמו או את הר"ת של שמו בשולי הגליון לצד אותה שורה.
5. מסמך הטעון שבועה ואי אפשר לקראו או שקשה לקראו, או שלדעתו של האדם המתבקש להשביע, נכתב באופן שהוא מקל על שינויי-תרמית, הרשות בידו של המשביע לסרב להשביע, ולדרוש שיחזרו ויכתבו את המסמך.
6. משניתנה שבועה על מסמך, צריך המצהיר לחתום עליו, ואם אין הוא יודע כתוב, חייב הוא לסמנו בסימנו במעמדו של המשביע.
7. פרשת השבועה תהא כתובה בלא תלוי (כתיבה בין השיטין) או שנוי או מחיקה או שרטוט בסופו של המסמך הטעון שבועה, ולצדו של הניר, ותהא חתומה על המשביע. צריך לציין בה את תאריך השבועה, ומקום השבועה בענין המסמך, וכן כי השבועה בענין המסמך ניתנה בפני המשביע.
- אם היה המצהיר סומא או חסר ידיעת קרוא וכתוב, צריך לציין במסמך עובדא זו וכן צריך לציין כי המסמך הוקרא בפניו במעמדו של המשביע וכי נראה כי המצהיר הבינו.
8. כשהמצהיר טובע את סימנו תחת לחתום, מציינין את העובדא הזאת בפרשת השבועה, וכן מציינין את העובדא כי הסימן הוטבע במעמדו של המשביע.
9. שני בני אדם או יותר המצטרפים לשבועה על מסמך, כותבין את שמותיהם השונים בפרשת השבועה, וצריך שיפורש הדבר בפרשה כי איש איש מהם נשבע לאמיתותם של הענינים השונים שהוא הצהירם במסמך.
10. המשביע לא יתיר לעשות כל שינוי במסמך, לאחר שניתנה עליו שבועה, בלא שיחזרו, וישבעו עליו.
- אם צירפו את פרשת השבועה וחתמו עליה, חייב הוא לצרף למסמך שנשבע עליו פרשת-שבועה חדשה ובפרשת השבועה החדשה יזכיר את השינוי. הרשות בידו לסרב להתיר שבועה חדשה בענין המסמך, ורשאי הוא לדרוש שיחזרו ויכתבו את המסמך.
11. מי שנשבע בצורת הצהרה בשבועה ישתמש במלים בזה הלשון: — „הריני נשבע באלוהים כי זהו שמי וזהי חתימתי (או: וזהו סימני) (וכאן ירמו המצהיר על חתימתו או סמנו) וכי הדברים האמורים בהצהרה בשבועה (או במסמך אחר, כפי הענין), הם נכונים“.

שמו וכתובתו של בעל המסמך.

טופס הצהרה בשבועה וכו'.

תיקונים טעונים קיום

הפרוצידורה לגבי הצהרות בשבועה שאי אפשר לקראו וכו'.

המצהיר חייב לחתום על הצהרה בשבועה.

הוראות בענין פרשת השבועה.

דיון מצהיר חסר ידיעת קרוא וכתוב.

הצהרה בשבועה משותפת.

דיון שינוי בהצהרה בשבועה.

טופס השבועה בהצהרה בשבועה.

מי שמוסר הן צדק או הצהרה ישתמש במלים מעין אלה: —
„הריני מצהיר בהן צדק, בגלוי ובתום לב כי זהו שמי וזהו חתימתי (או סימני) (וכאן ירמו המצהיר על חתימתו או סימנו) וכי תוכנו של הצדק זה (או של הצהרה זו) הוא נכון.“ ואילו לגבי הצהרה, יש להוסיף את המלים „הריני מצהיר הצהרה גלויה זו בהאמיני בהכרה מלאה כי היא נכונה.“

א. ג. וקאפ
נציב עליון.

15 באוגוסט, 1936.

פקודת הרושמים.

מס' 62 לש' 1936.

פקודה הבאה למנות רושמים של בתי משפט ידועים ולהגדיר את התפקידים שימולאו על ידיהם.
הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור: —

השם הקצר.

1. פקודה זו תקרא פקודת הרושמים, 1936.

פירוש.

2. בפקודה זו יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצדם, מלבד אם ענין

הכתוב יחייב פירוש אחר: —

„רושם“ פירושו כל אדם המשמש באותה שעה במשרת הרושם הראשי או העוזר לרושם הראשי של בית המשפט העליון, או במשרת רושם או סגן הרושם או העוזר לרושם של בית משפט מחוזי, או בית משפט לקרקעות, ומשרד הרושם פירושו משרד בית המשפט.

מינוי רושמים.

3. צרף יצרפו לבית המשפט העליון ולבתי המשפט המחוזיים פקידים שיכוננו: בבית המשפט העליון — רושם ראשי או עוזר לרושם הראשי, ובבתי המשפט המחוזיים ובבתי המשפט לקרקעות: רושם, או סגן הרושם, או עוזר לרושם.

כמכות כפלה לרושם למלא תפקידים מסויימים.

4. מקום שנקבע באיזה חוק או תקנה כי איזה מעשה או דבר מותר לו להעשות ע"י פקיד שבית המשפט ימנה מותר לו לאותו מעשה או דבר להעשות ע"י הרושם.

הוראה בענין מסירת מסמך לסופר הראשי קודאין אותה כאילו הסדובר הוא במסירת מסמך למשרד.

5. כל מקום שנאמר בחוק, בפקודה או בתקנות בית דין כי יש להגיש מסמך לסופר הראשי של בית המשפט, יוגש אותו מסמך למשרד הרושם.

מסמכות פחותות לרושמים.

6. למרות הוראותיהם של כל חוק, פקודה, או תקנות בית דין בענין המנהגים והפרוצדורה של בתי המשפט האזרחיים והפליליים, ישתמש הרושם במסמכות דלקמן: —

ציונים פורמליים בחוצאה לפועל.

(א) הרושם רשאי ליתן ציוונים פורמליים: —

אין - X
אין -

(1) לעיקולם ולמכירתם של נכסים, בין מטלטלין ובין מקרקעין, לשם הוצאה לפועל של פסקי דין.

(2) למתן מודעות להראות טעם בקשר עם ההוצאה לפועל של פסקי דין; וכן

(3) למתן כל צו עיקול לאיסור השמוש בנכסים, או לשימורם של הנכסים או צו עיקול זמני.

(ב) במשפטים שאין הצדדים מופיעים לטעון בהם ובמשפטים שהצדדים מסכימים למתן פסק דין בהם לפי נוסח מוסכם, מותר לו לרושם של בית המשפט שאליו הוגשה התביעה, לרשום, עפ"י בקשה, פסק דין בלשכת בית המשפט; בתנאי שמקום שאין הנתבע רושם את הופעתו במשך הזמן שנקבע לכך, לא ירשום הרושם פסק דין אלא לאחר שיראו לו את ההוכחות שמצא לנכון לדרוש להוכחת התביעה. לצורך סעיף זה רואין משפט כמשפט שאין הנתבע מופיע לטעון בו במקרים הבאים:

פסק דין שלא כפני הצדדים או בהסכמתם.

(1) כשאין הנתבע רושם את הופעתו;

(2) כשהנתבע רשם את הופעתו ואינו מגיש כתב הגנה במשך הזמן שהוקצה לכך; וכן

(3) במשפטים לגבייתן של תביעות קצובות עפ"י הוראותיו של כל חוק הנוהג באותה שעה בענין פרוצידורה תכופה בהודעת תביעה שנתקיימה במיוחד, כשלא נתבקשה רשות להגנה או כשנתבקשה רשות זו ולא ניתנה.

בקשה עפ"י סעיף זה מותר להגישה אם בע"פ ואם במכתב חתום ע"י הצד או ע"י עורך הדין שלו.

(ג) על יסוד בקשה למעצרו ולמאסרו של חייב, רשאי הרושם ליתן צו מעצר או מודעה להראות טעם, ומשהופיע החייב שעפ"י הפסק דין, או החייב הכפוף למודעה כנ"ל, רשאי הוא ליתן צו למסור את החייב למאסר או לחייבו לשלם בשעורים, או לעשות כלפיו פעולה אחרת ככל שיראה צורך בכך.

מודעות להראות טעם וציוויי מאסר

(ד) עפ"י בקשה מאת הנתבע בתביעה אזרחית או מאת המשיב בערעור, רשאי הרושם לצוות שימחקו אותה תביעה או אותו ערעור, אם מחמת שלא הוסיפו בבירורם או מסיבה אחרת, לפי המסבות, כפי שנקבע בחוק הנוהג באותה שעה.

מחיקת משפט או ערעור מחמת שלא הוסיפו בבירור.

(ה) הרושם יתן הוראות ויעיין בבקשות מן הסוגים דלקמן, והוא רשאי ליתן ציוויים עליהן ככל אשר ימצא לנכון:

בקשות.

(1) מאת התובע או הנתבע או מאת המערער או המשיב, או בשמם של אלה - ליתן בטחון לתשלום הוצאות המשפט.

(2) לרשות להגיש תביעה בחזקת ענין;

(3) להארכת המועד להגשת ערעור.

- (4) להחזרת מסי בית המשפט ששולמו בטעות או כתוצאה מהערכה מופרזת או מסיבה אחרת;
- (5) לתשלום כסף מכספי בית המשפט, לרבות תשלומים בפעולות הוצאה לפועל;
- (6) למינויים של אפוטרופסים *ad litem*
- (7) להוראות בענין מסירת כל הזמנה לדין, כתב של בית משפט, בקשה או כתב משפטי אחר של בית המשפט, לרבות מסירה לאחר;
- (8) להערכת מסים, תגמולים ושכר טרחתם של עדים, ולהקצבת תשלומים אלה;
- (9) בקשות דחופות בענין בירור תביעה, פעולה משפטית או ערעור, בהתחשב עם סעיף 14;
- (10) בענין מינויו של כל מנהל חשבונות או מבקר חשבונות מומחה, או פקיד אחר, כשיש צורך לקבל חות דעת של מומחה, או דו"ח של מומחה לפני שיגשו לבירור של כל תביעה משפטית או מ"מ משפטי או קודם שימשיכו בתביעה או במ"מ משפטי שכבר הוחל בהם.
- (11) לארכא לטעון, רשות לתקן את כתב הטענות, גילויים והראיתם של מסמכים ומסירת שאלונים.
- (12) לקביעת היום והשעה לחקירה פומבית של החייבים עפ"י כל חוק פשיטת רגל הנוהג באותה שעה;
- (13) בדרך כלל בנוגע להנהלת כל ענין או דבר.

7. לצורך הסעיפים דלעיל, יש לראות רושם כמי שמשמש בסמכויות של בית משפט, אך בהתחשב עם ההוראה שבסעיף 8 מפקודה זו.

הרושמים ישמשו
בסמכויות של בית
המשפט.
ערעורים על ציוויים
של רושמים.

8.—(1) כל המוצא את עצמו מקופח ע"י כל דבר שנעשה ע"י רושם, פרט לדברים שנעשו עפ"י סעיף 6 (ב) או פסקא (2) (4) (5) (7) (8) (9) (10) או (12) של סעיף 6 (ה) או למתן מודעות, להוראות טעם, רשאי לפנות במשך שבעה ימים על יסוד הזמנה הנתמכת ע"י הצהרה בשבועה, לבית המשפט שאותו רושם שייך לו, בבקשה לבטל את המעשה, הציג או תקנת-הקבע שהוא קיבל עליהם, והרשות לבית המשפט ליתן בענין זה הוראות או צו כפי ראות עיניו.

(2) בקשה עפ"י הסעיף-קטן הקודם, רשאי לעיין בו הנשיא בלשכתו, או שרשאים לעיין בה שני שופטים או יותר בלשכתם, עפ"י הוראותיו, והחלטתם בענין זה תהא סופית.

(3) בכל המקרים זולת אותם המקרים, שניתנת בהם בזה זכות הגשת הבקשה, תהא החלטתו של הרושם סופית, ולא תהא ענין למר"מ משפטי בכל בית משפט: אך בלי לפגוע בזכות הגשת התנגדות עפ"י כל חוק הנוהג באותה שעה בענין מר"מ משפטי שלא בנוכחות הצדדים.

הרושם ישמש פקיד
להערכת המסים.

9. הרושם ישמש פקיד הערכה לבית המשפט שהוא מצורף אליו.

10. כל שבועה, הרצדק, הצהרה בשבועה, או הצהרה מותר לתתם בפני כל בית משפט.
11. הרשות לרושם לשמש בסמכויות שעל בית משפט או שופט במתן ציוויים בענין בקשות להנהלת עזבון, או לקיום צוואת או לאפוטרופסות, ובמשפטים שלא הוגשה עליהם התנגדות רשאי הוא ליתן תעודות קיום או מכתבי אפוטרופסות, או הצהרות בענין העזבון.
12. רשאי הרושם ליתן צו קבלת נכסים על בקשתו של/חייב בפשיטת רגל עפ"י כל חוק פשיטת רגל, הנוהג באותה שעה, ועל יסוד בקשה זו רשאי בית המשפט, להכריז את החייב פושט רגל, אם יבקש בכך.
13. מקום שניתנו כל סמכויות או תפקידים לסופר הראשי של בית המשפט העליון או של בית המשפט המחוזי או של בית המשפט לקרקעות ישמש הרושם בהם, למיום קבל פקודה זו תוקף.
14. הרושם יהא אחראי להכנתן של רשימות המשפטים שיהיו נידונים בבית המשפט ובלשכת השופטים, לפי הוראותיו של נשיא בית המשפט, ולפי בקשתו של תובע או מערער או בהסכמתם של הצדדים או עורכי הדין שלהם רשאי הוא לרשום ברשימה כל משפט, מ"מ משפטי או ערעור לבירור משפטי ולהוציא את המודעות הדרושות בקשר עם כך.
15. מותר לו לרושם לחתום פסקי דין פורמליים וציוויים של בית המשפט.
16. ענינים השנויים במחלוקת שהוסכם להגישם להחלטת בית המשפט, רשאי הרושם לישבם, והוא יציין בתיק את שמותיהם של הצדדים או עורכי הדין המופיעים בפניו ואת מהותם של הענינים שהוסכם עליהם בכך, אך בלי לפגוע בסמכותו של בית המשפט לתקן ענינים שנויים במחלוקת אלה, בצורה שהטענות תצדקנה אותה.
17. כל שאלה בענין הערכת מסי בית המשפט על כל משפט, ענין, או מ"מ משפטי תובא בפני הרושם, והחלטתו תהיה סופית.
18. יש ליתן לרושם העתקות פוטוסטאטיות או דוגמאות פוטוסטאטיות של חתימות של כל הנוטריונים הצבוריים עפ"י החוק העותומני לנוטריונים צבוריים מיום 15 תשרי 1329 (26 באוקטובר 1913) ועפ"י פקודת הנוטריונים הצבוריים (מסמכים נכריים) 1921, ועפ"י כל פקודה אחרת בענין נוטריונים צבוריים הנוהגת באותה שעה, ומשהוגשו לצורך זה כל מסמכים חתומים ע"י נוטריון צבורי, יהא אחראי לקיומן או אימתן של כל אותן החתימות, בין שאותם מסמכים יעודים לשמוש בפלשתינה (א"י) ובין שהם יעודים לשמוש מחוץ לפלשתינה (א"י).
- בתנאי שדוגמאות חתימותיהם של רושמים תמסרנה למזכיר הראשי, וכשאיוזה מסמך נועד לשמוש מחוץ לפלשתינה (א"י) תקויים חתימתו של הרושם ע"י המזכיר הראשי או עוזר למזכיר שיהתום על המסמך ויטבע בו חותמת.

הרושם ישיב שבועות וכו'.

עניני קיום צוואת, אפוטרופסות ועזבון.

הסמכות בפשיטת רגל על יסוד בקשת החייב.

הרושם יבוא תחת הסופר הראשי

הכנת רשימות המשפטים והוצאת המודעות

חתימתם של פסקי דין וציוויים פורמליים.

יישוב ענינים שבמחלוקת.

הערכת מסי בית המשפט.

קיום חתימותיהם של נוטריונים צבוריים.

19. בהתחשב עם הוראות פקודה זו, רשאי זקן השופטים באישורו של הנציב העליון, להתקין תקנות הקובעות את הסמכויות והתפקידים של הרושמים בענין המנהגים והפרוצידורה של בית המשפט.

20. פקודה זו תקבל תוקף בתאריך שייקבע במודעה מאת הנציב העליון בעתון הרשמי.

21. ההודעה מאת הנציב העליון מיום 26 באוקטובר, 1923, שנתפרסמה בעתון הרשמי מיום 15 בנובמבר, 1923, המרשה לנשיאי בתי המשפט מחוזיים לקיים מסמכים, מבוטלת בזה.

א. ג. וקאפ
נציב עליון.

15 באוגוסט, 1936.

פקודת קיום חוקיותה של כנסת ישראל (אספת הנבחרים והועד הלאומי). מס' 63 לש' 1936.

פקודה לקיום חוקיותם של ענינים ידועים בקשר עם אספת הנבחרים והועד הלאומי של כנסת ישראל.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחזיק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור:—

1. פקודה זו תקרא פקודת קיום חוקיותה של כנסת ישראל (אספת הנבחרים והועד הלאומי), 1936.

2. למרות כל האמור בתקנות כנסת ישראל, 1927, שהתקין הנציב העליון עפ"י סעיף 2 מפקודת העדות הדתיות, 1926, מתאריך יום השלשים בדצמבר, 1927, ושנתפרסמו בעתון הרשמי מיום הראשון בפברואר, 1928, ובתקנות (או בתקנות) המגדירות את הרכבה ושיטת בחירתה של אספת הנבחרים של כנסת ישראל שהותקנו ע"י הועד הלאומי באישורו של הנציב העליון בהתאם להוראות פסקא 12 מאותן תקנות מתאריך יום החמשה עשר בפברואר, 1930, ושנתפרסמו בעתון הרשמי מיום הראשון במרץ, 1930, (הקרויות להלן "תקנת הבחירות 1930"):— הרי

(א) אספת הנבחרים שנבחרה בהתאם להוראות תקנת הבחירות, 1930, ביום חמשה בינואר, 1931, ואשר המקומות שנתפנו בה מחמת מותו או התפטרותו של חבר, נתמלאו מזמן לזמן בהתאם לפסקא (25) מתקנות הבחירות, 1930, הנ"ל, רואין אותה כאילו היא מוסיפה לשמש כחוק בכהונתה, והוסף תוסיף לשמש בכהונתה עד שתפורז בפקודת הנציב העליון.

(ב) הועד הלאומי שנבחר ביום שבעה עשר במאי, 1934, ע"י אספת הנבחרים הנ"ל בהתאם לתקנה 13 (1) (א) מתקנות כנסת ישראל, 1927, כפי שהוחקה בתקנה 3 של תקנות כנסת ישראל (תקון), 1934, רואין אותו כאילו הוא מוסיף לשמש בכהונתו כחוק והוסף יוסיף לשמש בכהונתו עד שיפורז בפקודת הנציב העליון.

א. ג. וקאפ
נציב עליון.

15 באוגוסט, 1936.

פקודת החברות (תקון).

מס' 64 לש' 1936.

פקודה המתקנת את פקודת החברות 1929 וקובעת הוראות לענין חברות פרטיות.

הנציב העליון לפלשתינה (א"י) מחוקק בזה בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א"י) לאמור: —

1. פקודה זו תקרא פקודת החברות (תקון) 1936, ופקודת החברות 1929, (הקרויה בזה הפקודה העיקרית), ופקודת החברות (תקון) 1932, ופקודת החברות (תקון) 1934, ופקודת החברות (תקון) 1935, ופקודה זו תקראנה יחדו פקודות החברות 1929-1936.

השם הקצר
מס' 18 לש' 1929
מס' 45 לש' 1932
מס' 40 לש' 1934
מס' 10 לש' 1935

2. סעיף 4 מן הפקודה העיקרית יבוטל ובמקומו יבוא הסעיף הבא:

החלפת סעיף 4
מן הפקודה
העיקרית בסעיף
חדש.

4. בהתחשב עם הוראות סעיף 14 מפקודה זו, רשאים כל שבעה אנשים או יותר שנתאגדו לכל מטרה חוקית שהיא — ואילו אם החברה שתוצר תהא חברה פרטית — כל שני אנשים או יותר שנתאגדו לכל מטרה חוקית שהיא, בחתמם את שמותיהם על תזכיר ההתאגדות, ובקיימם את הדרישות האחרות של פקודה זו ביחס לרישום, ליצור חברה רשומה, בין בערבון מוגבל ובין שלא בערבון מוגבל, זאת אומרת:

„אופן יסוד חברה
רשומה.“

(א) חברה שאחריות חבריה מוגבלת בתזכיר כדי סכום שלא נפרע, לכשלא נפרע, על המניות שבידי כל חבר וחבר (הנקראת בפקודה זו „חברה מוגבלת במניות“), או

(ב) חברה שאחריות חבריה מוגבלת בתזכיר כדי הסכום שיתחייבו בו החברים לשלמו לאקטיב של החברה לכשיפורקו עסקיה (הקרויה בפקודה זו „חברה מוגבלת בערבות“); או

(ג) חברה שאין כל קצבה לערבות חבריה (הקרויה בפקודה זו „חברה בערבון בלתי מוגבל“).

3. הפקודה העיקרית תתוקן ע"י הוספת החלק החדש דלקמן לאחר סעיף 25:

הוספת חלק חדש
לפקודה העיקרית.

„חלק שני א.“

25 א'—(1) המונח „חברה פרטית“ פירושו לצורך פקודה זו חברה אשר לפי תקנותיה: —

פירושה של
„חברה פרטית“.

(א) מגבילה את הזכות להעביר את מניותיה; וכן
(ב) מצמצמת את מספר חבריה כדי חמשים, זולת אנשים העובדים אצל החברה, ואנשים שעבדו קודם לכן אצל

החברה ואשר בזמן עבודתם, ואף לאחר גמר עבודתם,
היו חברי החברה; וכן

(ג) אוסרת כל הזמנה לציבור לחתום על כל מניה או
אגרת חוב של החברה;

(2) כששני אנשים או יותר יש להם בשותפות מניה
אחת או מניות אחדות של החברה, הרי לצורך סעיף זה,
ריאין אותם כחבר אחד.

25—ב (1) חברה שהיא חברה פרטית והיא משנה את
תקנותיה באופן ששוב אין הן כוללות הוראות שדרוש, עפ"י
הסעיף הקודם של פקודה זו, לכלול בתקנות החברה, כדי
שתהיה חברה פרטית, הרי החל מתאריך השנוי, תחל החברה
להיות חברה פרטית, ובמשך ארבעה עשר יום לאחר אותו
תאריך, תמסור לרושם החברות לרישום, פרוספקט או הודעה
במקום פרוספקט בטופס המובא בתוספת הרביעית לפקודה
זו, ולפי הפרטים המובאים באותה תוספת.

אימתי חדלה
חברה להיות חברה
פרטית ואימתי
חדלה היא להיות
מזכירות
המיוחדות של חברה
פרטית

(2) אם אין מקיימין את האמור בסעיף קטן (1) מסעיף
זה, הרי החברה וכל מנהל, מנהל עסקים, מזכיר או פקיד
אחר של החברה, המתיר או מרשה ביודעין ובמוזד את
אי-הקיום הזה יהא צפוי לקנס חמשים פונט.

(3) כשתקנות החברה כוללות את ההוראות האמורות
לעיל, אלא שאין מקיימין הוראה מהוראות אלה, הרי החברה
תחל להיות זכאית בזכויות ובפיטורין המסורים לחברות
פרטיות לפי הוראות פקודה זו, ומאז ואילך תחולנה ההוראות
הנ"ל על החברה, כאילו לא היתה חברה פרטית.

בתנאי כי משנוכח בית המשפט כי במקרה או בשגגה
לא נתקיימו התנאים, או כי היתה סיבה מספקת אחרת לכך,
או כי מסיבות אחרות מן הדין ומן הצדק ליתן ארכא, הרי
לפי בקשת החברה או כל אדם אחר המעוניין בכך, ובאותם
התנאים שיישרו בעיני בית המשפט, הרשות בידו לצוות כי
החברה תהא פטורה מן התוצאות האמורות.

תקון סעיף 30
מן הפקודה העיקרית

4. סעיף 30 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י מחיקת המלים „כאילו היה זה
היום שבו חדל אדם להיות חבר” בסופו של סעיף קטן (2) הימנו.

תקון סעיף 36 מן
הפקודה העיקרית

5. סעיף 36 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת המלים „חוץ אם החברה
היא חברה פרטית, הרי” בתחילתו של סעיף קטן (4) הימנו.

הוספת סעיף חדש
לפקודה העיקרית

6. הפקודה העיקרית תתוקן ע"י הוספת הסעיף דלקמן, שיסומן כסעיף 36 א,
לאחר סעיף 36:

36 א. חברה פרטית תשלח יחד עם הדו"ח השנתי הדרוש
עפ"י סעיף 36 תעודה חתומה ע"י מנהל או ע"י מזכיר החברה
האומרת כי מאז תאריך הדו"ח האחרון, ואילו אם היה זה

„תעודות תשלחנה
ע"י חברה פרטית
יחד עם הדו"ח
השנתי”

ד"ח ראשון — מאז תאריך רישומה של החברה, לא הוציאה החברה לציבור כל הזמנה לחתום על מניה או אגרת חוב של החברה, וכן, כשהדו"ח השנתי מגלה את העובדא כי מספר חברי החברה הוא יותר מחמשים, גם תעודה חתומה כדלעיל האומרת כי המספר העודף הוא כולו בני אדם שאין לכללם בחישוב מספר החמשים, לפי פסקא (ב') מסעיף קטן (1) לסעיף 25 א של פקודה זו.

7. סעיף 39 מן הפקודה העיקרית יתוקן ע"י החלפת המלים „מס בולים“ הבאות בסעיף קטן (1) ובתנאי לאותו סעיף קטן, במלים „מס ההון“.

תקון סעיף 39 מן הפקודה העיקרית

8. סעיף 54 מן הפקודה העיקרית יבוטל ובמקומו יבוא הסעיף הבא:—

החלפת סעיף 54 מן הפקודה העיקרית בסעיף חדש.

54—(1) בהתחשב עם הוראות סעיף זה, הרי כל חברה רשימה כחברה בערבון בלתי מוגבל, רשאית להרשם עפ"י פקודה זו כחברה בערבון מוגבל; ואולם רישום זה לא ישפיע על שום זכויות, אחריות, התחייבויות או חוזים שהיא התחייבה בהם או שאחרים התחייבו בהם כלפיה או בשמה לפני הרישום, ואותן הזכויות או האחריות מותר להוציאם לפועל באופן שייקבע בסעיף זה.

„רישומה של חברה בערבון בלתי מוגבל כחברה בערבון מוגבל“

(2) משנרשמה חברה עפ"י סעיף זה יביא הרושם לידי גמר את הרישום הקודם של החברה והרשות בידו ליתר על מסירת העתקות ממסמכים שהעתקותיהם כבר נמסרו לו עם רישומה המקורי, אך פרט לאמור לעיל יסודר רישומה ויהא לו תוקף ממש כאילו היה זה הרישום הראשון של החברה עפ"י פקודה זו, וכאילו לא היו ההוראות שעל פיהן נרשמה החברה קודם לכן כלולות בפקודות שעל פיהן נרשמה החברה כחברה בערבון מוגבל.

(3) כשחברה מתפרקת, הרי כל אדם החייב לשלם או להשתתף בתשלומם של כל חוב או התחייבות, שהחברה חבה בהם לפני הרישום, יהא משתתף לגבי חובות או התחייבויות אלה, או אחראי לשלם כל סכום לסידור הזכויות של החברים ביניהם לבין עצמם, לגבי אותו חוב או אותה התחייבות, או לתרום לתשלומם של סכום זה, או לשלם את הוצאות המשפט והוצאות הפירוק של החברה, בכל הנוגע לחובות או להתחייבויות האמורות, או לתרום לתשלום זה.

(4) משנתפרקה החברה, יהא כל משתתף חייב לתרום לאקטיב של החברה, בשעת הפירוק, את כל הסכומים המגיעים ממנו בעד ההתחייבות האמורה לעיל, ואם מת משתתף, או אם נעשה פושט רגל או חסר יכולת לשלם את חובותיו, תחולנה הוראות פקודה זו לגבי האפטרופסים והיורשים של המשתתפים הנפטרים ולגבי הנאמנים של המשתתפים פושטי הרגל או חסרי היכולת לשלם את חובותיהם.

9. סעיף 62 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת הסעיף קטן דלקמן שיסומן כסעיף קטן (11): —
„(11) סעיף זה לא יחול על חברה פרטית.“
10. סעיף קטן (1) של סעיף 64 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י החלפת פסקא (ד) הימנו בפסקא דלקמן: —
(ד) „לגבי חברה פרטית, שני חברים הנוכחים בעצמם יהוו מנין חוקי, ולגבי כל חברה אחרת — שלושה חברים.“
11. סעיף 70 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת הסעיף קטן דלקמן שיסומן כסעיף קטן (6): —
„(6) סעיף זה לא יחול על חברה פרטית.“
12. סעיף 88 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת הסעיף קטן דלקמן שיסומן כסעיף קטן (3): —
„(3) סעיף זה לא יחול על חברה פרטית.“
13. סעיף 89 של הפקודה העיקרית יתוקן כדלקמן:
(א) ע"י הוספת הספרה „(1)“ לאחר הספרה „89“, וכן
(ב) ע"י הוספת הסעיף קטן דלקמן שיסומן כסעיף קטן (2) הימנו: —
„(2) סעיף זה לא יחול על חברה פרטית.“
14. סעיף 92 של הפקודה העיקרית יבוטל ובמקומו יבוא הסעיף הבא:
„הגבלות בהחלפת עסקים.“
92—(1) חברה בעלת הון מניות שהוציאה פרוספקט המזמין את הקהל לחתום על מניותיה, לא תתחיל בעסקים ולא תשתמש בשום סמכות לקבל כספים בהלוואה, אלא אם כן: —
(א) הוקצו מניות הנרכשות בתשלום כל מחירן במזומנים, כדי סכום לא פחות מסכום ההחממה המינימלי; וכן
(ב) שלם כל מנהל ממנהלי החברה לחברה על חשבון כל מניה שנלקחה על ידו, או שהוסכם על ידו לקחתה ואשר בשבילה הוא חייב לשלם במזומנים חלק הווה לחלק שצריך לשלמו במזומנים בשעת הבקשה והקצאתן של מניות המוצעות להחממה לקהל; וכן
(ג) הוגשה לרושם החברות לרישום הצהרה בשבועה ע"י המזכיר או אחד המנהלים בטופס הקבוע, האומרת כי התנאים דלעיל נתמלאו.
(2) חברה בעלת הון מניות שלא הוציאה פרוספקט המזמין את הקהל לחתום על מניותיה, לא תתחיל בעסקים ולא תקבל שום כספים בהלוואה אלא אם כן; —

תקון סעיף 62 של הפקודה העיקרית

תקון סעיף 64 של הפקודה העיקרית.

תקון סעיף 70 של הפקודה העיקרית

תקון סעיף 88 של הפקודה העיקרית

תקון סעיף 89 של הפקודה העיקרית

החלפת סעיף 92 של הפקודה העיקרית בסעיף חדש.

(א) הוגשה לרושם החברות לרישום הודעה במקום פרוספקט; וכן

(ב) כל מנהל ממנהלי החברה שלם לחברה בעד כל מניה שנלקחה על ידו או שהוסכם על ידו לקחתה ואשר בשבילה הוא חייב לשלם במזומנים חלק השוה לחלק שצריך לשלמו במזומנים בשעת הבקשה ועם הקצאתן של המניות; וכן

(ג) הוגשה לרושם החברות לרישום הצהרה בשבועה ע"י המזכיר או אחד המנהלים בטופס הקבוע האומרת כי נתקיימה פסקא (ב) מסעיף זה.

(3) לאחר שתוגש אותה הצהרה בשבועה — ואם זו חברה החייבת עפ"י סעיף זה להגיש הודעה במקום פרוספקט — לאחר שתוגש אותה הודעה, חייב רושם החברות לאשר שהחברה רשאית להתחיל בעסקים, ותעודה זו תהא הוכחה מרעית שהחברה רשאית בכך.

(4) כל חוזה שעשתה החברה לפני היום שבו היא רשאית להתחיל בעסקים לא יהא לו אלא אופי זמני בלבד, ולא יחייב את החברה עד אותו היום, ובאותו היום יהא מחייב את החברה.

(5) שום דבר האמור בסעיף זה לא ימנע הצעה להחתמה והקצבה בעת ובעונה אחת של מניות או אגרות חוב או קבלת כל כסף שצריך לשלמו בעת הגשת הבקשה לאגרות חוב.

(6) חברה המתחילה בעסקיה או משתמשת בסמכויותיה ללוות כספים מתוך הפרת סעיף זה, הרי כל אדם שהיא אחראי להפרה, יהא צפוי, בלא לפגוע בכל דבר אחר שהוא צפוי לו, לקנס לא יותר מחמשים פונט בעד כל יום שבו נמשכת הפרה.

(7) סעיף זה לא יחול על חברה פרטית.

15. סעיף 110 של הפקודה העיקרית יתוקן: —

תקון סעיף 110
של הפקודה העיקרית

(א) ע"י החלפת הסעיף קטן (1) שבו בסעיף קטן דלקמן: —

„(1) המאזן יחתם בשם מועצת המנהלים ע"י שנים מן המנהלים, ואילו אם החברה היא חברה פרטית — לפחות ע"י מנהל אחד ממנהלי החברה, והדר"ח של המבקרים יצורף למאזן“;

(ב) ע"י הוספת המלים „אם החברה אינה חברה פרטית, הרי“ בתחילתו של סעיף קטן (2) מסעיף זה.

16. סעיף 111 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י הוספת הסעיף קטן דלקמן שיסומן כסעיף קטן (3) הימנו: —

תקון סעיף 111
של הפקודה
העיקרית

„(3) אם החברה היא חברה פרטית, הרי כל חבר וכל בעל אגרות חוב, יהא זכאי, בתוך שבעה ימים מיום שהגיש בקשה על כך לחברה, לקבל העתקה מן המאזן ומן הדו"ח של המבקרים בתשלום של לא יותר מ־20 מיל על כל 100 מלות, ואם לא נמסרה אותה העתקה לכל חבר או לכל בעל אגרות חוב הדורש אותה ומציע לחברה את סכום התשלום הנכון בעדה, הרי החברה וכל מנהל, מנהל עסקים, מזכיר או סקיד אחר מפקידי החברה שהנהו ביודעים צד לאי־המסירה, יהא צפוי לקנס של לא יותר מ־5 פ"פ (א"י) על כל יום שבו נמשכת העברה“.

החלפת סעיף 112 של
הפקודה העיקרית
בסעיף חדש.

17. סעיף 112 של הפקודה העיקרית יבוטל ובמקומו יבוא הסעיף הבא:

112. אם בכל עת שהיא הופחת מספר חברי החברה, ועמד על פחות משבעה, ואילו אם החברה היא חברה פרטית — עמד על פחות משנים, והחברה מנהלת עסקים יותר משהיה במספר חבריה מופחת, הרי כל אדם שהנהו חבר לחברה במשך הזמן שהחברה מנהלת בו עסקים אחרי ששת החדשים הללו והוא יודע את העובדה כי החברה מנהלת עסקים בפחות משני חברים, או משבעה חברים, הכל כפי הענין, יהא צפוי בפני עצמו לתשלום כל החובות שהחברה חבה בהם ומותר להביאו במשפט על חובות אלה מבלי לצרף לתביעה המשפטית כל חבר אחר של החברה“.

„איכור לנהל עסקים
בפחות משבעה
חברים, וכשהחברה
היא חברה פרטית —
בפחות משני חברים“

תקנו סעיף 148 של
הפקודה העיקרית

18. סעיף 148 של הפקודה העיקרית יתוקן ע"י החלפת הפסקא (ד) הימנו בפסקא דלקמן: —

(ד) אם החברה היא חברה פרטית והופחת מספר חבריה ועמד על פחות משנים, ואילו בכל חברה אחרת — פחת מספר חבריה ועמד על פחות משבעה“.

תקנו סעיף 151 של
הפקודה העיקרית

19. סעיף 151 של הפקודה העיקרית יתוקן כדלקמן: —

(א) ע"י החלפת פסקת משנה (I) של פסקא (א) מן התנאי לסעיף־קטן (1) בפסקת משנה זו: —

„(1) אם זו חברה פרטית, הופחת מספר חבריה ועמד על פחות משנים, או אם זו חברה אחרת הופחת מספר חבריה ועמד על פחות משבעה; או“;

(ב) ע"י החלפת פסקא (א) לסעיף קטן (2) של אותו סעיף בפסקא זו: —

„(א) שמספר חבריה הופחת ועמד על פחות משנים כשנו חברה פרטית, או אם זו חברה אחרת, שמספר חבריה הופחת ועמד על פחות משבעה; או“;

הוספת תלך חדש
לפקודה העיקרית.

20. הפקודה העיקרית תתוקן ע"י הוספת התלך החדש דלקמן לאחר סעיף 259 הימנה: —

“ ח ל ק ”

260.—(1) בהתחשב עם היראות סעיף זה, הרי כל חברה הרשומה עפ"י פקודה זו שלא כחברה פרטית, רשאית להרשם כחברה פרטית, אלא שרישום זה לא יפגע בזכויותיה או בהתחייבותיה של החברה, לגבי כל חוב או התחייבות שהחברה

רישומה של חברה
הרשומה עפ"י
הפקודה כחברה
מפני אחר, כחברה
פרטית

חבה בהם, או לגבי כל חוזה שנחתם על ידה, כלפיה, עמה, או בשמה, לפני הרישום, ואותן זכויות או התחייבויות מותר להטילן כאמור בסעיף זה.

(2) חברה הרשומה עפ"י פקודה זו שלא כחברה פרטית, הרוצה להרשם כחברה פרטית, חייבת לשנות את תקנותיה בתחלטה מיוחדת, כדי להביאן לידי התאמה עם הוראות חלק ב' (א) של פקודה זו, חוץ אם תקנותיה של החברה כוללות כבר הוראות אלה, ועם הגשת הבקשה לרישום, עליה למסור לרושם החברות העתק מתקנותיה, אם בדפוס ואם במכונת כתיבה.

(3) על הרושם להגיש את הבקשה לנציב העליון, והנציב העליון רשאי עפ"י שיקול דעתו המוחלט, לאשר את רישומה של החברה כחברה פרטית, או לסרב לאשרה.

(4) בהתקבל אישורו של הנציב העליון לרישומה של החברה כחברה פרטית, יביא הרושם לידי גמר את הרישום הקודם של החברה, והרשות בידו לותר על מסירת המסמכים שקבלם, אך פרט לאמור לעיל יסודר הרישום ממש כאילו היה זה הרישום הראשון של החברה עפ"י הפקודה, ותוקף יהא לו כאותו רישום.

(5) עם רישומה של החברה עפ"י סעיף זה, משלמין לרושם מס רישום בסך עשרה פונט או מס אחר שייקבע, ומס שייקבע לפרסום רישומה של החברה בעתון הרשמי.

(6) כשהחברה מתפרקת, הרי כל אדם החייב לשלם או להשתתף בתשלומי של כל חוב או התחייבות שהחברה חבה בהם לפני הרישום, או לשלם או לתרום לתשלומי של כל סכום לסידור זכויות החברים ביניהם לבין עצמם לגבי אותו חוב או אותה התחייבות, או לשלם או לתרום לתשלומם את ההוצאות וההוצאות המשפטיות הכרוכות בפירוק העסקים, בכל הנוגע לחובות או להתחייבויות האמורות לעיל, יהא משתתף.

(7) כשהחברה מתפרקת, יהא כל משתתף צפוי לתרום לאקטיב של החברה, בשעת הפירוק, את כל אותם הסכומים המגיעים ממנו בעד ההתחייבויות האמורות לעיל, ואם מת משתתף, או אם נעשה פושט רגל, או חסר יכולת לשלם את חובותיה, תחולנה הוראות פקודה זו על האמיטרופסים והיורשים של המשתתפים הנפטרים ועל הנאמנים של המשתתפים פושטי הרגל או חסרי היכולת לשלם את חובותיהם.

(8) כל הנכסים, אחד נכסי דניידי ואחד נכסי דלא ניידים, השייכים לחברה או שזכות הקנין עליהם בידה, בזמן רישומה בהתאם לסעיף זה, יעברו עם הרישום ויקומו לקנין לחברה כפי שנרשמה עפ"י סעיף זה, לגבי כל זכות הקנין וטובת ההנאה של החברה בהם.

(9) כל המשפטים ושאר המו"מ המשפטי המוגש ע"י החברה או כל פקיד מפקידיה, או אחד מחבריה, או נגדם והתלויים ועומדים בשעת רישומה עפ"י סעיף זה, מותר להמשיך בהם כאילו לא נעשה רישום.

(10) הוראות הפקודה הזאת בענין הפסקתם ומניעתם של משפטים ומו"מ משפטי נגד חברה, בכל עת שהיא לאחר הגשת בקשה לפירוק, ולפני מתן צו לפירוק עסקים, תחולנה על משפטים ומו"מ משפטי נגד כל משתתף של החברה, כשהחברה רשומה עפ"י סעיף זה, והבקשה להפסיק או למנוע משפט מוגשת ע"י נושא.

החלפת סעיף 81
מתוספת ג', לוח א'
של הפקודה העיקרית
בסעיף חדש.

21. סעיף 81 מתוספת ג', לוח א' של הפקודה העיקרית, יימחק ובמקומו יבוא הסעיף דלקמן: —

81. אם באספה שבה צריכה להעריך בחירת מנהלים, לא ימלאו את המשרות שנתפנו בעקב התפטרות המנהלים, דוחין את האספה לאותו היום בשבוע הבא, והיא תעריך באותה השעה ובאותו המקום, ואם גם באספה הנדחית לא מלאו את מקום המנהלים המתפטרים, יחשבו המנהלים המתפטרים או אותם המנהלים שלא נתמנו אחרים במקומם כאילו נבחרו שנית באספה הנדחית.

א. ג. וקאפ
נציב עליון.

15 באוגוסט, 1936.

